

פרד :

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

עין משפט
גר מצוה

צ א מ"י פ"י מהל ק"פ
הלכ"ה :
צא ב מ"י ט"ז ה"ו :
צב ג מ"י ט"ז ה"ו :
צג ד מ"י ט"ז ה"ו :
צד ה מ"י ט"ז ה"ו :
צה ו מ"י ט"ז ה"ו :
צז ח מ"י ט"ז ה"ו :
צח ט"ז מ"י ט"ז ה"ו :

רבינו חננאל

הבא בסומאה איכא
ביניהו. רב יוסף אמר
היה לו שעת הכושר
ונפסל איכא ביניהו. ורבי
בבלי פסחים פ"ג. ואסקא
תניא בי אביה מנייהו ר'
אמר בבית אחי יאכל
ועצם לא תשברו בו על
הכשר חייב ולא על
הפסול. היתה לו שעת
הכושר ונפסלה יש בו
משום שבירת העצם
כשעת איכא ים בו משום
[שבירת עצם]. אין בו
בעצם כשר שיעור כיה
אין בו משום שבירת עצם.
תניא השורף בעצמות
והמתוך גברים אין בו
משום שבירת העצם.
איתמר עבם שאין עליו
מדת כשר במקום זה ויש
עליו כיה כשר במקום
אחר. ר' יוחנן אמר יש בו
משום שבירת העצם יש
לקיש אמר אין בו משום
שבירת העצם. איתביה ר'
יוחנן לר' שמעון בן לקיש
ועצם לא תשברו בו כולו.
והריצא הכי ועצם לא
תשברו בו אחר עצם שיש
עליו כיה כשר במקום זה
ואחר עצם שאין עליו כיה
כשר במקום זה ויש עליו
מדת כשר במקום אחר
כיה כשר במקום אחר.

היתה לו שעת הכושר ונפסל איכא ביניהו סאן דאמר כשר הא
כשר הוא. לא משום דדריש בו כשר ולא כפסול משמע
ליה הכי דהא ר' שמעון מפרש לעיל^א מילתיה דת"ק דקמיני נמי צו
ככשר ולא כפסול וקאמר אחד זה ואחד זה אין צו משום שבירת
עצם אלא דרכ יוסף לא מצי למישכח
מנדי דאיכא ביניהו אלא היתה לו
שעת הכושר ונפסל: **אבר שיצא**
מקצתו איכא ביניהו סאן דאמר כשר
כשר. מימה אמאי משיב ליה כשר
טפי מצד אכילה הא מה שאינו ראוי
לאכילה לאו כשר הוא:
ה"ג היתה לו שעת הכושר ונפסל
אין בו משום שבירת העצם.
ול"ג יש בו דאי גר' תיקשי לרבי יוסף
ולא משכחין כהרענא מנייהו ואלת
דגסג לעיל במילתיה דרבי יוסף למ"ד
כשר לאו כשר הוא למ"ד יאכל צר
אכילה הוא ולפי זה מיתוקמא גירסת
הספרים דגר' יש צו ואין נראה
דכבוה שמעתין טפי נתיק (ס) מאכילה
דלצר שיא מקלחו דכשר קמי ליה
ולא צר אכילה הוא:
איתמר אבר שאין עליו כיה
כשר במקום זה כו'.
נראה לר"י ולר"ב"ל דלניכא דרכי
קמיפלגי דקמיני צב"תתא סתמא יש
צו שיעור אכילה יש צו משום שבירת
העצם ונפלוגתא דרבינא ורבי אשי
קמיפלגי אכל לרצנן לר"י יש צו משום
שבירת עצם ואל דמסיק אילמא דאין
עליו כיה כשר כלל אמאי יש צו משום
שבירת עצם אע"ג דמצי לאוקומי כרצנן
הואיל ואלניכא דרכי קמיפלגי וסבירא
להו כרצי מוקמי למתני' כוותיה:
אחד

האי פסול למ"ד ראו לאכילה האי נמי ראו
לאכילה הוא רב יוסף אמר "כי האי גוונא
דכולי עלמא אין בו משום שבירת העצם
(ס) דר' לאקולי קא אתי והאי הא פסול הוא
אלא היתה לו שעת הכושר ונפסל איכא
ביניהו למ"ד כשר י"הא כשר הוא למ"ד ראו
לאכילה הא השתא לאו ראו לאכילה הוא
אבי אמר (ס) ב"ע כל כי האי גוונא אין בו
משום שבירת העצם מאי טעמא השתא
מיהת הא פסול הוא אלא שבירת העצם
מבעוד יום איכא ביניהו למ"ד כשר הא כשר
הוא למ"ד ראו לאכילה השתא לאו בר
אכילה הוא מיתבי רבי אומר ימנין על מוח
שבראש ואין נמנין על מוח שבקולית על
מוח שבראש מ"ט הואיל ויכול לגוררו
ולתוציאו ואי ס"ד שבירת העצם מבעוד יום
שפיר דמי קולית נמי נתבריה מבעוד יום
ונפקה למוח דידיה ונמנו עליה אמר לך אבי
ולמעמיך משחשיכה נמי נייתי גומרתא
וניחות עליה ונקלה ונפקה למוח דידיה ונימני
עליה דהא יתניא אבל (ס) יהשורף בעצמות
והמתוך בגידין אין בו משום שבירת העצם
אלא מאי אית לך למימר אבי אמר משום
פקע רבא אמר משום הפסד קדשים דקא
מפסיד ליה בידים דילמא אכיל גורא ממוח
דידיה מבעוד יום נמי גזירה מבעוד יום אמו
משחשיכה רב פפא אמר הכל כי האי גוונא
כ"ע יש בו משום שבירת העצם מאי טעמא
לאורתא מוחיו לאכילה אלא באבר שיצא
מקצתו קמיפלגי מ"ד כשר (ס) יהא
כשר הוא ומ"ד ראו לאכילה האי לאו בר
אכילה הוא כדתניא ר' ישמעאל
בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמר אבר שיצא
מקצתו ושברו אין בו משום
שבירת העצם רב ששת בריה דרב אידי
אמר כל כה"ג דכולי עלמא אין בו
משום שבירת העצם דהאי אבר הא פסול
הוא אלא שבירת העצם בנא איכא
ביניהו מ"ד כשר הוא ומ"ד ראו לאכילה
השתא אינו ראו לאכילה רב נחמן בר
יצחק אמר לכל כי האי גוונא יש בו
משום שבירת העצם מאי טעמא דהא חזי
לאכילה דמטוי ליה ואכיל ליה אלא
שבירת האליה איכא ביניהו למ"ד כשר
הוא למ"ד ראו לאכילה האי אינו ראו
לאכילה י"דאליה לגבוה סלקא רב אשי
אמר הכל כי האי גוונא ודאי אין בו
משום שבירת העצם דהא אינו ראו
לאכילה כלל אלא אבר שאין עליו כיה
כשר איכא ביניהו למ"ד כשר הא כשר
הוא למ"ד ראו לאכילה בעינן שיעור
אכילה וליכא רבינא אמר כל כי האי
גוונא לית ביה משום שבירת העצם
דבעינן שיעור אכילה אלא אבר שאין
עליו כיה כשר במקום זה ויש עליו כיה
כשר במקום אחר איכא ביניהו למ"ד
כשר הוא למ"ד ראו לאכילה ר' אומר
שיעור אכילה במקום שבירה והא ליכא
תניא בארבעה מיניהו דתניא ר' אומר
יבבית אחד יאכל יועצם לא תשברו בו
על הכשר הוא חייב ואינו חייב על הפסול
היתה לו שעת הכושר ונפסל כשעת
אכילה אין בו משום שבירת עצם יש בו
שיעור אכילה יש בו משום שבירת העצם
בשעת אכילה יש בו משום שבירת
עצם שלא בשעת אכילה אין בו משום
שבירת העצם איתמר אבר שאין עליו
כיה כשר במקום אחר רבי יוחנן אמר יש
בו משום שבירת העצם רבי שמעון בן
לקיש אמר אין בו משום שבירת העצם
עצם שיש עליו כיה כשר ואחר עצם
עצם שאין עליו כיה כשר מאי אין עליו
כיה כשר אילמא דאין עליו כיה כשר כלל
יאמאי יש בו משום שבירת העצם אלא
לאו הכי קאמר אחד עצם שיש עליו כיה
כשר במקום אחר (קשיא לרבי שמעון בן
לקיש) א"ל

מסורת הש"ס

(א) [פסול הוא כו"ל].
(ב) חולין פ"ד י"א [מיספסא]
פ"י ה"ו. (ג) [מיספסא]
פ"י ה"ו. (ד) [לעיל ג:].
(ה) [משם חיות הלל נחלץ].
[מיתר. א] [דף פ"ג].

תורה אור השלם

1. בבית אחי יאכל לא
תוציא מן הבית מן
הקשר חוצה ועצם לא
תשברו בו. שמת יב

הגהות הב"ח

(א) גב' שבת העצם
(ב) [לוקי קא חזי]
(ג) שם אבי אמר כל כי
חייב אבר כל כי
האי גוונא כ"ע אין בו
כ"ל: (א) שם אכל השורף
דף יא המתוך בגידין
השורף בעצמות עכ"ל:
(ד) שם מ"ד כשר האי
נמי כשר הוא: (ס) תוס'
ד"ה ה"ב וכו' טפי נתיק
מותרת אכילה:

מסורת הש"ס

לכא כו"ל דהיינו היתה לו שעת הכושר
ועצם לאו כשר הוא. ונפסל דכ"ע אין בו
משום שבירה
כמקום שבירה יש צו כיה כשר במקום
אחר איכא ביניהו: ואינו חייב על
הפסול. והשתא מפרש ואזיל הי פסול
קא ממעט: היספ לן שעת הכושר
ונפסל אין בו משום שבירה העצם
גרסין ורבי אומר גרסין כרישא.
והיינו כרז יוסף. למוצה למעוטי
אליה דכרז נתמן צר יחזק. עלא בשעת
אכילה מבעוד יום כדאבי דלמר
מבעוד יום. אחא רבי למעוטי שיעור
אכילה במקום שבירה כרינא אי נמי
למעוטי אין עליה כיה כרז אשי:
אין בו משום שבירת העצם. דבעינן
שיעור אכילה במקום שבירה: אמאי
יש צו משום שבירה העצם. בין לר'
יוחנן בין לרש לקיש כיה כרינא:
כמקום זה. כמקום שבירה:
לא